

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o z n a n i l a plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Kijeva 15. jul. st. st. [Izv. dop.]

Volitve v Londonski parlament ostavile so Rusijo skoro v polnem ravnodušji: ali bode zanaprej Gladstone ali Salisbury na krmilu angleške vlade, za nas zdaj nema takega značenja, ko poprej. Stvar ni težko razumeti. Gladstone, prijatelj Rusije, naredil je s svojo irsko predlogo konservativcem doma toliko dela, da jim bo težko delovati svobodno in osnovateljno v vnanjej politiki, in vprašanje je, ali je bil Gladstone konservativcem bolj opasen kot glava ministerstva, ali jim bo kot načelnik silne opozicije, ki bode Salisburyju ali pa koalicijskemu ministerstvu Salisburyjevemu povsod predstavljala nogo, znajé, da ima za seboj lep del angleškega in ves irski narod. Londonski parlament bo tudi zanaprej „Parnellment“ in vsako ministerstvo bo v težkem položaji. Irski so vsako minuto gotovi vzdigniti se in njih bratje onkraj oceana podajo jim takoj roko pomoči, konservativci bodo imeli torej roke zvezane, dokler ne zadovoljijo Ircev; tega pa ne bo skoro, kakor so pokazale poslednje volitve. Gladstone je torej Rusiji storil veliko uslugo, akoravno ni hotel uslužiti Rusiji, no Irski. Ni torej napačno mnenje ruskih listov, da pade Gladstone nam ne more prinesiti ni radosti ni žalosti. Ta trenutek vseobče zmešnjave je torej Rusija obrnila v svojo korist ter je snela z Batuma okove porto-franko.

V Londonu so zašumeli, da je Rusija narušila Berolinski dogovor, zašumeli so tudi v Berlinu in seveda tudi na Dunaji, a takoj smo se prepričali, da je v vsem tem šumu „molto fumo — poco arrostato“ — Angliji so roke zvezane, torej tudi nje — prijateljicam. Ne ostaje družega, ko šumeti in kričati o ruskem verolomstvu, a „severni medved“ molči in počasi, no zato tvrdo stopa dalje. Na mestu Batumskega „porto-franko“ videli bodemo kmalu nepristopno Batumsko trdnjavo; Turčija ve, kaj to pomeni in začela je utrjevati Sinope v Malej Aziji.

Razen zmešnjav v Angliji ima mogočni Albijon še sitnosti s Francozi glede Hebridskih otokov in pa — v Birmi, kamor so Angleži tako lahko šli, kakor težko je vrniti se nazaj, kar bi radi storili, ko bi se dalo.

Sploh, kdor je sledil za dogodki poslednjih mesecev, mogel se je prepričati, da rano ali pozno bode — velika vojna: delitev kalifovega carstva; mogel je tudi videti, da je jedna država postopala podleje, ko druga in da so vse — unisono — valile krivdo na Rusijo, katera jim je ustopala korak za korakom.

Jedva je Rusija zajavila, da ni še tako opešala, ko mislijo Nemci v Germaniji in Avstriji in njih bratraci Angleži, že so z vseh strani začeli kričati na njo, da ona grozi evropskemu miru. Tem plemenitim dušam ni bilo po godu, da je Rusija zajavila, da se ne misli odreči od svoje zgodovinske naloge, — kajti takoj so vsi pisarji, plačani in neplačani, trobili vsemu svetu, da se Rusija pripravila k vojni. Ona se ne pripravlja, — ona je — pripravljena. To vam lahko potrjujem iz najzanesljivejšega vira; ona vojne ne želi, a tudi ne boji se je ne; nehote se človek prigrigotavlja zaščiti to, kar je njegovo, ako pred domom stoji oborožena šajka sovragov.

Najiskreneje glede Rusije v bolgarskem in grškem vprašanji se je vela Francija. Treba je torej tudi tukaj pustiti intrigo v hod in to so zagrančni časnikarski junaki i stvorili; izmislili so si, da je Rusija predložila Franciji zvezo, a Francija da jo je kategorično odklonila z drugimi besedami, treba je v očeh ruskega občinstva diskreditovati Francijo, Rusijo pa v očeh smrtnih vragov Francije: Nemcev. Rusija na tako ponudbo celo mislila ni nikoli, ko bi ona hotela, bilo bi jej najti zaveznikov jako lahko, posebno v sedanji čas. Res je, da nemško-madžarski časnikarji govore o osamelosti Rusije; no ti gospodje so menda zabili, da je inicijativo h Gdanskemu in k Skierneviškemu sestanku storila — Nemčija, a ne Rusija. Rusija se dozda ni še nikomur navezala in se tudi zanaprej ne bo. Do poslednjih balkanskih dogodkov je Rusija verovala v jednodušje Evrope, zato je skrbela, v interesu mira, vzdržati to jednodušje; a skoro potem je tako imenovana Evropa dokazala, da tako imenovanega evropskega koncerta ni več, in Rusija je bila jako zadovoljna, da so jej zdaj roke razvezane.

Kar se tiče posebe Francije, to je ona v mno-

gih točkah soglašala z Rusijo za poslednjih vzhodnih zmešnjav; tako na pr. Francija popolnem odobruje mnenje Rusije, da „Evropa“ nema pravice, dovoljati bolgarskemu knezu, gospodariti v Bolgariji po svojej volji, in Pariško časnkarstvo je ravno tako obsojalo prestolni govor kneza Battenberga, kakor Peterburško. Mogoče je, da se občnost interesov Francije in Rusije pri bodočih zmešnjavah na balkanskem poluostrovu pokaže še jasneje in da bosta obe državi postopali po občem načrtu; no kadar bode to, takrat brčkone spletke madjarsko nemških časnikov že ne bodo imele nobenega upliva na vladi teh dveh držav.

Nemci srdijo se brčkone, da njim Rusija neče predložiti „schutz- und trutzbindniss“, dokler je — Schönerer še v cvetu let; Madjari pa menda tudi težko čakajo, da jim bo ruska diplomacija dala znati, da pri Villagosu jih ni tepel ruski, vsaj ne sedanji ruski narod, no car Nikolaj, ki je hotel na Madjarjih pokazati svojim puntarjem Poljakom, kaj jih čaka, ako bodo posnemali svoje hunske učitelje, da je pa zdaj car Nikolaj Pavlovič že zdavnej pod zemljo in ž njim rusko sovraštvo k Madjarom.

H koncu naj še omenim, da je Rusija čislo svojih vojsk v Priamurskem kraji znatno pomnožila, carski ukazi o tem bili so objavljeni 19. junija t. l. V slučajnej vojni s Kitajem porabi se torej zdaj lahko 15 batalijonov pehote, 10 stotnij kozakov in 32 topov, Kitaj pa ima v Mandžuriji 50 tisoč vojsk stare in nove (t. j. nemške) organizacije; po številu je torej nasprotnik naš na Amuru še zmeraj močnejši; toda v vojnem delu ne odločuje število.

Krutorogov.

Nemški prestolonaslednik Nemcem.

(Konc.)

Prva lastnost učenjaštva, torej tudi naroda mislecev in pesnikov, bi pač morala biti resničnost ali resnicoljubje; ali tudi to pogreša nemški prestolonaslednik, in N. F. P. naravnost očita nemškemu učenjaštvu, da resnico prodaje, da se uklanja laži in da se vede še veliko gnusnejše, nego nekdanje bizantinstvo. Ta graja je najhujša že za navadnega poštenjaka, toliko bolj pa za onega, ki se je z za-

LISTEK.

Vilênski brodnik.

Spisal Emile Souvestre.

III.

(Dalje.)

— Legala si jej! ponavlja razdražen, ker danes z nogami teptaš obljubo, da greš za svojim zaljublencem, ti uhajaš od tam, kamor te je postavila mati . . . Le pojdi! leti po sramoto svojo! pojdi za mladičem Urbanom, naj se povesele s tobaj! Če nas umrlci vidijo, streso se materine kosti pod zemljo, a pomni, da jej bodeš ti sama dajala odgovor na sodnji dan!

On postopi, da bi izšel, a Renata ga ustavi. Čim dlje je govoril, tembolj udaljevala se je ona počasi brodniku. Stojéč po konci, zaplakana, roki držeč križema na prsib, borila je vidoma krut boj. Na zadnje, pri poslednjih kumovih besedah, zatisne oči, raztegne lakti proti njemu in zamrmra: — Držala se bodem obljube, ničesar ne storim proti Vašej volji.

Robert hoče ugovarjati.

— Oh! ne recite ničesar, oče, zaprosi ona

tak nežno, da se starček ves vzmočen ustavi; treba zadovoljiti v grobi ležečo . . . Obljubila sem, čakati kumove dovolbe, in čakala je bodem. Samo povejte sinu svojemu, da če ne bodem soproga njemu, to ne bodem nikomur.

In ne počakavši nikakega odgovora, zakrije si z rokama obraz, poleti skozi dveri ter izgine.

Ko ona otide, nastane premolk. Robert potr upira oči v dveri, skozi katere je izšla. Veliki lesotržec pristopi k mizi; mehanično napolni si kozarec, izprazni ga in pravi z zamolkim glasom brodniku: Razumel si; končano je . . . Sedaj povrneš se lahko domov.

Robert povese glavo, ter ostane nepremičen.

— Nu, nu! gluh si li? veli podjetnik. Hu, na noge! Kdo te pridruže? — Čakaš li še kake stvari?

Kar ugleda na mizi ležeči listek.

— Zapiska svojega morebiti, reče. Zares najbolje, da se takoj uredi in završi . . . Da vidimo, dekle trdi, da se s knjigo hitro proračuni.

Gre in vzame staro računilo raz polico in pri nese je na ogel mize, kder so že stali črnilnik, peresa in nekateri zapisniki. Ko brodnik opazi v koženico ovito knjigo, zblizajo se mu osivele obrvi:

jeden blisk problisne mu oči, in zdi se, da ga čuden nemir zelo vzburja; a strije Rihard ne zapazi ničesar. Pripravi se, da bi proračunil dolžno vsoto; a nekaj, ker je vzrujan, nekaj, ker ni vaju, zmoti se, prične večkrat z nova, a nazadnje kolnoč vrže pero strani.

— Vrag vzemi tvoje številke! vsklikne; i čemu mi pač nesi prinesel že zvršenih računov, da bi jih jaz le potrdil. Vzemi s soboj zapisnik in proračuni sam.

— To je lahko, pravi brodnik, posebno, če mi hoče posoditi strije Rihard knjigo.

Veliki lesotržec mu jo potisne, vzdvigaje se. — In naglo naredi, reče. Nocoj pojdem v Laroche k bilježniku; ko se povrnem, donesi mi list. Jutri ti poplačam, a potem ne bode nikakega posla več mej nama; kupim si za svoje blago svoj brod in ne zmenim se več za tvoj plov.

Brodnik vzame listek in staro računilo in molčeč otide.

IV.

Urban s tresočim se srcem čaka, da se mu povrne oča, a ta ovara sinovo nepotrpežljivost, rekši da ni mogel dobiti Riharda samega, da treba razgovoriti se prihodnji dan. Pravi mu tudi, da bode

vestjo zavezal, iskati resnico in objavljati in zagovarjati samo resnico.

Graja je pravična, če pomislimo, kako Nemci pačijo zgodovino, samo da bi se prikupili domačim mogočnikom, in v tem podpirajo nemške učenjake pač preveč radi oni, od katerih prihaja ista graja. Ako vidijo nemški učenjaki, da pridejo do višjih stopinj najbolj oni, ki zgodovinska dejanja zavijajo kraljem in kraljičem v prid in drugim narodom in državam na škodo, se pač ni čuditi, če ostane le redko kdo trden značaj in zvest svojemu poklicu. Tu bi mi napisali lahko celo knjigo, samo da bi navedli, kako nemški učenjaki zatajujejo resnico, kako zatirajo one, ki kaj veljajo kot preiskovalci in kot značaji v svojem poklicu. Opozarjamo samo, kako nemški znanstveni listi pospešujejo razvoj klik, v katerih drug drugemu kade, vse drugo, kar je zunaj teh klik, pa prezirajo popolnem ali pa celo preganjajo pojedince, da se morajo umikati z vseučilišnih, jako zasluženih stolic.

„Prostodušnost“ se razodeva v sedanjih Nemcih s tem, da oholo okolu sebe mahajo; „miroljubnost“, kakor jo zahteva nemški prestolonaslednik, da bi se združevala s prostodušnostjo, pa ne opazamo v sedanji dobi. Za odkritost, ki se združuje z okrutnostjo v besedi in v drugem vedenju, drugi narodi ne marajo; prostodušnost in miroljubnost zahteva nemški prestolonaslednik. Radovedni bi utegnili biti drugi narodi, koliko bo ta beseda zalegla Nemcem. Ali upanja ni, da se poboljšajo; kajti zgledi najvišje politike ne spodbujajo k pobolšanju. Tudi nemški kancelar je odkrit, prostodušen; ali prostodušnost, kakoršno je on prošlo zimo razodeval nasproti Poljakom na Nemškem, pač ne vnelje tudi za miroljubje. Tu so to slabi zgledi velike nemške politike, kar se tiče resnicoljubja. Saj se še v Avstriji sklicujejo Nemci na to, da Bismark ima „dvoje železo v ognju“; kako hoče potem miadina navdušiti se za resničnost, če ji pa kažejo od zgoraj ravno nasprotno poti! Nemška diplomacija ni pokazala doslej boljšega značaja, nego vsaka druga diplomatska šola. In ker se nemški politiki in diplomaciji pridružuje tudi „silovit značaj“ v soglasji s silovitostjo nemškega sedanjega rodu, je samo posledica vsega tega, da so drugi narodi in druge države v dotiki z Nemci bolj s strahom, nego pa z ljubeznijo. N. F. P. pripoznava očitno to prikazen; ali njeno svarilo ostane ravno tako brezuspešno, kakor opomin nemškega prestolonaslednika, dokler ne začnejo od zgoraj dajati boljših zgledov nemškemu narodu na široko. Navedeni list ne taji žalostnega stanja, ki se razkriva v slabih lastnostih sedanjega nemškega rodu. N. F. P. obsojuje nestrpnost Nemcev, ali pozablja ob enem, da je ona sama največ pospeševala nestrpnost Nemcev proti drugim narodom v Avstriji. N. F. P. toguje zaradi nestrpnosti Nemcev, ker se boji antisemitske moči, katera se vedno bolj širi in okreplja, ali ista N. F. P. ima vsak dan nove članke, nove dopise, s katerimi ščuva proti avstrijskim Slovanom in proti Slovanom v obče. N. F. P. bi se ne bila pridružila graji nemškega prestolonaslednika, ko bi ne šlo tudi židom za kožo; vedeti bi pa mo-

rala, da orodje, katero je ona brusila proti drugim, reže in bo rezalo tudi proti Židom. Ako hoče pomagati, da jo krenejo Nemci na boljšo pot, mora ona sama prva začeti z dobrim zgledom; tak zgled ne dopušča, da bi Nemci mahali po Slovanih, Žide pa da bi božkali, kakor doslej. Dokler bodo nemški profesorji, nemški parlamentniki in nemški in nemško-židovski listi rabili in ščuvali nemško mladino za svoje namere, ni se nadejati, da bi opomini kaj pomagali, tudi ko bi se ponavljali iz govorov nemškega prestolonaslednika in člankov a la N. F. P. Slovani pa imajo zdaj dokaze z nemške strani v rokah, da vedo, kako se ravnanj in kako zavračati posledice nemške surovosti sedanjega veka.

F. Podgornik.

„Bolgarska in Vzhodna Rumelija.“

(Dalje.)

A za vse to le črna nehvaležnost. Ne le, da se pri prihodu Rusov neso dvignili, kakor bi storil vsak po svobodi hrepeneč narod, in da izimši bolgarsko legijo, ki se je na Šipki v istini odlikovala, neso prav nič storili, delali so celo svojim osvoboditeljem vsakeršne zapreke. Ne glede na to, da so bili vsi vjeti turški ogleduhi Bolgari, slednji Rusom niti živeža in drugih predmetov neso hoteli dajati, akoravno so Rusi vse v gotovem plačevali. Brezsrdni so bili proti ruskim ranjenem, neuljudni in odurni pri ukvartiranju ruskih vojakov, in kadar so Rusom prodali kaj živeža ali kaj družega, skušali so vselej svoje osvoboditelje kolikor mogoče oslepariti.

To gotovo ni lepo, zlasti, ako pomislimo, kako so Francoze l. 1859. v Italiji in Nemce l. 1864. v Šlezviku vsprejemali, dasi niti avstrijsko niti dansko igó ni bilo ni približno tako trdo, kakor grozno igó turško, dasi je Avstrija Italijanom nasproti bila celo več, nego darežljiva.

Tudi po osvoboditvi kazali so Bolgari vedno mržnjo in sovraštvo proti Rusiji. Stoprav tedaj, ko so se po Plovdivskem prevratu, po tem „skoku in negotovost“, videli popolnem osamljene, obrnili so se zopet proseč proti Rusiji, proti carju. A ker Rusija ni takoj pomagala, psovali so ruske častnike po javnih prostorih, grdili Rusijo po časnikih. Šepa strast bila je tolika, da so bili trdno odločeni, rajši udati se na milost in nemilost Turčiji, nego zadovoljiti željam Rusije osvoboditeljice.

A ne samo proti Rusiji, tudi Rumuncem nasproti bili so Bolgari zelo nehvaležni. Rumunska za Bolgare ni štedila niti novcev niti krvi, a zahvalo je dobila v znanem prepiru zaradi trdnjave „Arab-Tabia“.

Najnehvaležnejši pa so bili Bolgari proti tujcem, katere so po osvoboditvi sami poklicali v deželo. Razen Rusov in Nemcev, katere je bil knez soboj pripeljal, bilo je zlasti veliko avstrijskih Slovanov, ki so ponudili svojo glavo in svoje roke. Vsem tem ljudem plačevalo se je z nehvaležnostjo in Bolgari so javno govorili, da bodo vse tujce iztirali, kadar se bodo od njih potrebnega naučili, da jih mogó pogrešati.

Naravno je sicer, da je vsakemu kušulja bližja, nego-li suknja in da vsak rad stoji na svojih nogah,

a pri tem pa ni smeti prezirati najjednostavnijih pogojev omike in dostojnosti. Ljudi, ki so v službi bolgarski prebili najlepša leta, treba tudi primerno odškodovati. A to se ni zgodilo, temveč bolgarska in vzhodnorumelijska vlada nesa izpolnjevali svojih obvez in kar meni nič tebi nič rušiti sta pisane pogodbe in tujce odganjali iz dežele.

Kakor smo že omenili, tudi Srbom bili so Bolgari za osvobojevalno vojno l. 1876 hvaležnost dolžni, a kazali se neso hvaležne, marveč kar po sili začeli prepir glede Bregova, kjer so zaradi carine in potnih listov take sitnosti uganjali, da so se Srbi morali razjeziti. V obče se sme trditi, da je bila krivda na obeh straneh, povsod veliko trmoglavosti in sebičnosti, prav nič po toli potrebne bratovske ljubezni ali vsaj pravične prijenljivosti.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. avgusta.

Oficijozni „Fremdenblatt“ je prinesel članek, v katerem Čehom priporoča, da bi se bolj gojili nemščino. V tem članku pa ni prav nič omenjeno, da bi se potem tudi Nemci na Češkem morali baviti s češčino. Ta izjava oficijoznega lista je hudo užalila Čebe, ker nasprotuje narodnej enakopravnosti. „Politik“ pravi, da se bodo Čehi postavili proti vladi, ko bi hotela upeljati v čeških šolah nemščino za obvezni predmet, v nemških pa češčine ne. Ako bi se skušalo veljavo češkega naroda še bolj pomanjšati, celo bolj kakor dopuščajo osnovni zakoni, bodo se Čehi resno postavili v bran. — Češki državni poslanec Vesely je te dni v Vysočanu poročal svojim volilcem Da so Čehi tako malo dosegli, rekel je, krive so razmere v državnem zboru. Trditev, da imajo Čehi moč, da vržejo vlado, ni resnična. Pomisliti pa tudi morajo Čehi, da za to vlado more priti še slabša. Vsaka vlada si bode pa že dobila večino po svoji volji. Na neko interpelacijo je pa odgovoril, da je prepričan, da bode prišlo do kronanja češkega kralja.

Praski dopisnik „Dziennika Polskega“ imel je pogovor o političnem položaju z vodjo Mladočehov dr. Trojanom. Ta pogovor je pomenljiv v več ozirih. Dr. Trojan omenil je pred vsem izjav čeških poslancev Jahna in Adameka, ki sta trdila svojim volilcem, da bi bila lahko desnica več dosegla, ko bi bila jedina ter bi zlasti Poljaki ne bili vedno bratili se z Nemci. On ni teh mislij, ker Poljaki vendar morajo vedeti, da brez drugih desničarjev ničesar ne morejo doseči. Očital je pa dr. Trojan Poljakom, da tako zatirajo Rusine. Poljaki mislijo, da morajo vse zatreti, kar jih spominja na Rusijo. Njemu ni jasno, kaj hočejo doseči s tem, da tako sovražijo Rusijo. Kadar glasujejo za povišanje vojnega budgeta vselej mislijo „na boj na Ruse“. Dopisnik je opravičeval Poljake, češ, da so Rusi že mnogo krivic naredili Poljakom. Dr. Trojan je na to omenil, da se Čehi na Beli gori se bili tudi zakleli, da se ne spravijo z Avstrijo, pozneje so se pa vendar le. Zakaj bi se Poljaki z Rusi ne? Kaj je ruski narod storil Poljakom? Ničesar. Trdite vedno, da ruska vladarska rodovina ni slovanska, v resnici je pa vendar najbolj slovanska izmed vseh. Kje hočemo iskati pomoči proti pangermanizmu, če ne v Rusiji. Ruska vlada proti Poljakom ni izdala nikdar podobnih naredb, kakor jih je sklenil pruski deželni zbor. Dopisnik je vprašal na to dr. Trojana, zakaj vselej češki listi začeno tak hrup, če avstrijska ali ogerska vlada kaj ukrene proti Slovanom, kadar pa ruska kaj tacega

gotovo sam z njim, ker mu je obljubil prinesiti razne že davno obetane prejmemice, po katere še treba iti v Marceau. Mladenič se ponudi, kakor se je je brodnik nadejal, da gre takoj ponje in napoti se kljubu kasnemu času.

Ko on otide, veli Robert Klavdiji, da straži plov, in gre v stan; zaklene se ter ostane dolgo v njem. Ko znova izide, oblečen je zopet delavno in v roki drži pred kratkim popravljeni harpon. Kdor bi bil pazljivo ogledal vzraz njegovih črt, opazil bi bil v njih nekaj nenavadno mrklega in odločnega; a že otemnela noč ukrivala je to Klavdiji. Ko vstopi oča v brod, dekleta čepi kakor običajno z glavo na rokah in komolca na kolenih. Brodnik se sprva nič ne zveni za njo. Po konci stoječ kraj plova, upre svoj pogled najprej v novo hišo, v katerej je gorela še jedna luč, potem po bregih in po reki, ovitej v nočno meglo.

Umikajoča se povoden naplavila je s vseh stranij izkoreninjenih dreves, strešnih kosov, na pol utopljenih hlobov; te in take stvari blodile so sem ter tja po temi. Kedar žalosten zahoden veter zapíše močnejše, začuje se kipenje valov ob Trehiguerske čeri. Njegova sapa upira se v pritok, da zaganja nazaj narasle rečne vode, da se tužno hrumič kopičijo. Zdi se, kakor bi brodnik vse to gi-

banje vpraševal za svet; uveri se, da so drog in vesla na svojem mestu; potem približa se Klavdiji in položi jej roko na rame.

Gluhonemo dekleta se burno dvigne, kakor bi se bil dotekol kakega vzmeta. Robert mu namigne. Naj gre za njim na drugi konec broda; tam se začneta razgovarjati se znaki, kakor smo že omenili. Če prav že temu nememu jeziku privajena; vendar Klavdija, kakor se zdi, le s težavo razumeje. Robert jej mora po večkrat isto razjasnjevati; ona sprva osupne, potem se vznemiri; a on stvori z jednim odločnim znamenjem konec vsemu razmišljanju, vevši jej tiho in neizbežno pokorščino. Gluhonemka se poslušno prikloni, vzame orodje, skrije je dnu plova in počene na svoje navadno mesto.

Malo da ne v istem trenotji prikaže se na bregi senca, in jeden glas zakliče: — He! brodnik! — Pridi sem! oglasi se Robert.

Senca gre doli na postajo. Veliki lesotržec je v potnej obleki. Naglo prekorakne ustopno desko, gre v čoln in ustavi se sredi njega zavrt v kozjo kožo in roki na palici držoč. Brodnik tudi tih, vrže desko na suho in pripravlja se, da zaplove. Klavdija prime za jedno veslo, nje oča za drugo, in ladijca začne, sama krog sebe obračaje se, na pošev rezati reko.

Sprva se čuje le redno plesketanje vesel in hlopotanje vode; a ko izgine breg v noči, zadroži brodnik počasneje, obrne se k velikemu lesotržcu in nagloma pravi:

— Strijc Rihard pač ni odšel, mislim predno ni potolažil Renate s kako dobro besedo?

Podjetnik se čude se vzdane.

— Kaj tebi do tega? zavrne ga; bavi se s svojim veslom, in ne klepetajva.

Nadejem se, reče Robert z istim glasom, da lesotržec, ko se mu slaba volja razkadi, ne zlorabi tega, kar je razodela deklica in ne unesreči nje in Urbana.

— Nesreča tvojega sina? veli Rihard porogljivo se smejoč; hudič me vzemi, če se menim zanjo kaj bolj nego za vodno kipenje, peneče se tu le pod brodom! Kaj je meni do njegovega žalovanja ali zadovoljenja? J-li kaj vkupnega mej nama?

— Kdo ve, deje Robert mirno in krepko; brodniki vidijo vsemu svetu malo v živovanje, strijc Rihard; ne sme se jim dregnoti pretvrdo s komolcem v srce, da se ne bi razjezili in v zlovolji šli pripovedovat jako neprijetnih vam stvari.

— Za vse vrage, kar govori, izzivam te, vsklikne podjetnik.

(Konec prih.)

stori proti Poljakom, pa molče. Trojan mu je odgovoril, da v Avstriji imajo Čehi neka upliva, pritožbe proti ruskej vladi bi pa nič ne pomagale. S tem bi Čehi razdrli samo moralno vez, ki jih veže z Rusi. Pa tudi z avstrijskega stališča ne moremo sovražiti Rusije. Rusija se ni nikdar nič škodovala Avstriji, še nobene vasi jej ni vzela. Dopisnik je nadalje vprašal, kako je to, da Mladočehi simpatizirajo baš z onimi Rusi, katere sovražijo Poljaki. Dr. Trojan mu je odgovoril, da ne ve, čemu so Poljaki Aksakova tako sovražili. On sam ve, da Rusi nemojo prav, da le pravoslavne zmatrajo za Slovane. Pa to se bode premenilo. Dr. Trojan sam je govoril z mnogimi ruskimi dostojanstveniki, ki so bili pripravljani v tem oziru prijenjati. Poljaki bi nikdar ne smeli pozabiti, da jih Rusija ni nikdar tako zatirala kakor Nemčija. Potem se je pogovor zasakal na nemško-češke razmere. Nemci sovražijo Čeha, ker leta 1848 neso hoteli iti v Frankobrod. Narod se ne more razvijati, ako se ne razvija njegov jezik. Od tod jezikovni boj. Sprava z Nemci ni mogoča, dokler bodo ovirali narodni razvoj. Vlada sama ovira spravo, ker ni odkritosrčna in neče Čehom dovoliti take jednakopravnosti, kakor je zajamčena v osnovnih zakonih. Oblastva ne podpirajo Čehov. Čehi se pa tako dolgo ne bodo zadovoljili, dokler ne dosežejo popolne jednakopravnosti v šoli in uradu. Koncem je dr. Trojan zagotavljal, da Čehi odkritosrčno ljubijo Poljake.

Vnanje države.

Od **bolgarske** vladne strani se opreka vest, da se Bolgarija oborožuje. Milica se je res skicala k vaju, pa še v tolikem obsegu ne, kakor prejšnja leta, kajti letos bodo vaje le dvakrat na teden.

Komisija za revizijo **vzhodnorumeljskega** upravnika se je sešla v Sofiji, v palači ministerstva vnanjih zadev. Bolgarski minister vnanjih zadev je pozdravil turška odposlanca in izražal nado, da bode komisija, ker so želje sultanove in njegove vlade, bolgarskega kneza in njegove vlade znane, delo tako dovršila, da bode ustregla sultanu, knezu in vlastim. Domoljubje in skrb odposlancev za interese dotičnih vlad daje najboljšje jamstvo, da bodo pogajanja uspešna.

Turčija bode demobilizovala. Redifi in rezervisti se bodo odpustili domov. Bataljoni stalne vojske se bodo zmanjšali na 500 mož. V evropske Turčiji bode Turčija obdržala le še 60.000 mož stalne vojske, kolikor je treba za vzdrževanje reda. To kaže, da so v Carigradu prepričani, da se v kratkem ne bode motil mir na Balkanu.

Kakor se iz Peterburga poroča, misli **ruska** vlada drugo leto otvoriti sibirsko vseučilišče. Sprva se bode ta otvorila le dve fakulteti, medicinska in juridična. Za medicinsko fakulteto so že odbrani profesorji, za juridično pa še ne vsi.

Razmere mej **Rusijo** in **Anglijo** neso baš prijateljske. Angleži nikakor ne žele boja z Rusijo, ker dobro vedo, da bi bili tepeni, ampak samo skušajo, kje bi kaj Rusom ponagajali. V Bolgariji so prouzročili prevrat v protiruskem zmislu, mej Armeni agitujejo proti Rusiji. Jednako pa tudi delajo v Vzhodni Aziji. Ker so Angleži prilastili si port Hamilton, so Rusi poseli port Lazarev, ki je Rusom jako potreben, kajti do sedaj ob Tihem morji neso imeli nobenega pristanišča, ki bi bilo celo leto nezamrzneno. Ker Angleži temu ne morejo ugovarjati, šuntajo Kitaj, da bi protestoval. Nasprotje mej Rusi in Angleži je tako veliko, da bode prej ali slej prišlo do vojne. Ne bode se spolnila želja Gladstonova, da bi se Rusi in Angleži mirno sporazumeli in sklenili zvezo mej seboj.

Egipčani nekda nameravajo zopet zasesti Dongolo. V septembru se bodo egiptovske čete začele pomikati proti Dongoli. — Drumond Wolff bode mesto Baringa angleški zastopnik v Kajiri.

Domače stvari.

— (Gosp. dr. Fran Rački,) predsednik jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti biva včeraj in danes v Ljubljani in se bode čez nekoliko dnij zopet semkaj povrnil, da si v arhivih nabere gradiva za svoje znanstvene študije.

— (Na Ptuj!) To bi moralo biti gaslo vsakega zavednega rodoljuba, ki mu čas in okoliščine dopuščajo, da za jeden ali dva dni ostavi svoja vsakdanja opravila. Kolikokrat se je že poudarjalo, da je na periferiji slovenske zemlje najopasnejše stanje, najhujši narodni boj, da moramo mi v sredini živeti podpirati svoje ondu bojujoče se brate. Sedaj je lepa prilika, da to moralno podporo dejanski pokažemo. „Slovensko pevsko društvo“ priredi v nedeljo veliko slavnost, pri kateri bode nastopalo do 200 pevk in pevcev, pri kateri bodo zastopana vsa štajerska in nekatera hrvatska društva. Tudi bela Ljubljana odposlala bode svoj kontingent, želeli pa bi bilo, da se narodnjaki tudi iz drugih krajev udeležijo pevske slavnosti na Ptuj. V tej zadevi učiti se nam je od Nemcev. Kjer koli je kaka pevska slavnost, podpirajo jo z Dunaja in Gradca in drugih mest, da se tako pokaže vzajemnost in solidar-

nost. Tudi mi moramo podpirati vrle Ptujске rodoljube, ki visoko drže narodni prapor in se bore v trdem, najednakem boju za slovenske pravice, delati moramo vsak po svojej moči, da bode udeležba mnogošrojna, slavnost pa sijajna in da bodo naši nasprotniki se prepričali o sili in milobi slovenske pesni. Zatorej, rodoljubi: Na Ptuj!

— (Pisateljsko društvo) bodo pri pevski slavnosti v Ptuj zastopali predsednik dr. Vošnjak in odbornika prof. Račič in Vrhovec. Zraven teh pa se bode še več društvnikov odpeljalo k slavnosti.

— (O g. Adolfu Obrezi) dobili smo na notico v 179. številki našega lista dopis, v katerem se odločno ugovarja, „da bi bili nagibi, vsled katerih se misli g. Adolf Obreza poslanstvu odpovedati, iskati v prepričanji, da s kimanjem dalje ne gre. Gosp. Obreza je hudo bolan in uzrok je le njegova bolezen, ako se bode poslanstvu odpovedal. Najbolj pa sorodniki njegovi silijo v to, da mandat odloži, ker je miru zelo potreben.“

— (Državni poslanec prof. Fr. Šuklje) priredi shod volilcev v Ribnici 15. avgusta ob 6. uri popoldne v gostilnici g. Antona Arka. — To je že četrti shod, kojega napravi gospod poslanec tekom teh počitnic. Poleg shoda v Novem Mestu, o katerem je „Slovenski Narod“ obširno bil poročal, imel je namreč koncem minulega meseca še volilna shoda v Metliki in Črnomlju. Oba sta bila prav dobro obiskana, razprava jako živahna in zanimiva. Predsedovala sta zborovanju mestna župana in navzočni volilci izjavili so svojemu zastopniku soglasno svoje popolno zaupanje.

— („Tagespost“) priobčila je dne 5. t. m. telegram iz Ljubljane, da je gosp. dr. Tavčar na okrajno sodnijo v Buzetu v Istri poslal nemško ulogo, katera se je zavrnila, da je g. dr. Tavčar na to uležil priziv, v katerem je razpeljal, da ima sodnija dolžnost nemščino zmatrati državnim jezikom. To vest so z vidno slastjo prežvekovali tudi drugi listi in „Tagespost“ sama je še v svoji včerajšnji številki razpravljala, zakaj da dr. Tavčar in njegovi somišljeniki nemščino kot državni jezik priznavajo v Istri, ne pa tudi na Kranjskem. V včerajšnjem večernem listu pa priobčuje Tagespost naslednje pismo: Častito uredništvo! Z ozirom na Vašo vest iz Ljubljane, da bil jaz v prizivu, uležem pri okrajnem sodišči v Buzetu, nemščino državnim jezikom imenoval, prosim najuljudneje, da to vest tako popravite, da sem v omenjenem prizivu le dokazoval, da se mora po sedaj še veljavnih zakonih nemščina tudi na Primorskem zmatrati sodnijskim jezikom, katerih je v Istri več. Dostavljam, da je nadsodnija prizivu ustregla in da sem dotično ulogo le na izrecno zahtevanje stranke v nemškem jeziku predložil, znamovan s posebnim spoštovanjem dr. Ivan Tavčar, odvetnik v Ljubljani. Na Slatini 8. avgusta 1886. — Iz te dogodbe kaže se nam zopet, kako zlovoljni in hudobni so „Tagesposte“ Ljubljanski dopisniki in kako malo se za resnico brigajo. „Tagespost“ pa se jim kljubu nebrojnim blamažam in popravkom še vedno rada usede na limanice, ker jej vse ugaja, kar more uporabljati proti Slovincem. Kakor v predstojeeji zadevi z nemškim državnim jezikom, tako se je včeraj opekla z novostjo, da je bil nedavno v tržaški okolici **tabor**, na katerem se je govorilo za upeljavo nemščine na ljudskih šolah. Po najnavadnejši pameti bi morala znati, da se sedaj, ko kolera žrtve pobira, taborovanje ne more dovoliti, ipak je trdila, da je tabor že bil. S tem je verodostojnost „Tagesposte“ dovolj označena.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) vzela je pri pošto-hranilničnem uradu check-knjižico, da podružnicam olajša dopošiljanje nabranih doneskov. Knjižice s prejemnimi listi bodo se vsem podružnicam v kratkem izročile

— (Uradno izvestje o kolero.) V zadnjih 24 urah od polnoči 9. do polnoči 10. t. m. jih je v Trstu 10 za kolero zbolelo, v okolici nobeden. — Baron Mundy, sedaj v Trstu bivajoči tajnik Dunajske prostovoljne reševalne družbe brzojavil je na Dunaj: Danes v 60. dan, odkar se je kolera pričela, so v zasobnih stanovanjih samo 3 za kolero bolni, v bolnici za kolerozno jih je 10, mej njimi 2 hudo bolna in jeden umirajoč, zdravstvene naredbe odlikujejo se po praktičnosti in izvirnosti v vsakem oziru. Priporočalo bi se, da bi druga mesta odposlala sem zdravnike, da se tukaj počete zdravstvene naredbe. — Vsega vkupe je v Trstu, ki šteje 150.000 prebivalcev, od katerih jih je kakih 15.000 odpotovalo, doslej 182 ljudij zbolelo od

teh 46 ozdravelo, 114 umrlo. — Vročina narašča; zaradi tega je na Reki predvčeraj 5 osov za kolero zbolelo in vseh 5 preteklo noč umrlo. — Najnovejše uradno izvestje o epidemiji po deželi slove: V Ricmanjih 4 slučaji, v Račici (pri Voloskem) 1 slučaj.

— (Županstvo v Sežani) naznanja, da ondi še nobeden za kolero zbolel ni in da je zdravstveno stanje v Sežani najboljše.

— (Kuga.) Iz Metlike se nam piše dne 10. avgusta: Zaradi živinske kuge na Zdihovem pri Severinu na Kolpi na Hrvatskem zaprla se je vsled brzozavnega ukaza danes naša meja, zaradi kolere pa je prepovedano slavnoznano našim bratom Hrvatom milo in drago trifarško proščenje, prepovedan je tudi velikomašni sejem v Metliki dne 17. t. m. Hudo leto!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 11. avgusta. Uradni list objavlja cesarjevo ročno pismo Tiszi, v katerem se izraža obžalovanje, da so se zadnje vojaške osobne premembe napačno tolmačile, kar bi utegnulo neosnovano vznemirjati, zapeljati javno mnenje in na obžalovanja vreden način motiti dobre razmere mej prebivalstvom in vojsko na Ogerskem. To je tembolj obžalovati, ker se osobne premembe opirajo jedino le na vojaške službene ozire, kakor je tudi obžalovanja vredno, da se zaradi posamičnih dogodkov o vsej vojski slabo sodi. Duh vkupne vojske je in mora biti isti, kakor najvišjega gospodarja. V tem je najgotovjše poročstvo, da bode tudi v bodoče tega duha vodilo tekmujoče prizadevanje, dolžnosti zvesto izpolnjevati: to je obramba države na zunaj in daleč proč od vsakega političnega strankarstva, tudi obramba zakonov, torej tudi zakonito obstoječe ustave, zmernih institucij, da se ohrani mir in red tudi na znotraj. Le nameravana nevednost, ali pa nečisti nagibi bi torej hoteli vojsko s patrijotizmom, z deželnimi zakoni in z ustavo spraviti v nasprotstvo. Cesar, izrekajoč popolno zaupanje v Tisze skušeni patrijotizem in Svoje soglasje z dotičnimi nazori Tisze, izraža željo, naj Tisza na to stvar posebno pozornost obrača, naj odredi, da se bode prebivalstvo dovoljno poučilo, protizakonite zavrgljive agitacije in sumničnja pa z vso oostrostjo zakona zavrnilo.

Bad Gastein 11. avgusta. Cesar ob 4. uri jutraj odpotoval.

Berolin 10. avgusta. Giers obiskal danes vnanji urad in odpotoval popoldne ob 2^{1/2} uri v Franzensbad.

Tarnopol 10. avgusta. V vasi Chodaszkov Vielki zbolel dragonec 10. polka za boleznijo kolero podobno.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

VIII. G. zbor. svetnik J. Žitnik poroča o prošnjah dveh krojačev za oproščenje od dokaza sposobnosti za nastop in samostojno zvrševanje obrta. Dasi dotična prošilca ne moreta predložiti učnih spričeval, dokazala sta vendar s spričevali, da sta delala kot pomočnika nad 5 let v svojem obrtu. C. kr. okrajno glavarstvo priporoča prošnji in odsek preverjen o sposobnosti prošilcev za samostojni nastop in izvrševanje obrta se soglašja s tem priporočkom ter predlaga:

Slavna zbornica naj izvoli prošnji c. kr. vladi priporočiti.

Predlog se sprejme.

G. zbor. svetnik A. Klein poroča o prošnji nekega kovača za oprostitev od dokaza sposobnosti za nastop in samostojno zvrševanje kovaškega obrta za zdelovanje železnine za vozove. Prošilec ne more predložiti vseh zakonito zahtevanih dokazov sposobnosti, pač se izkaže s spričevali, da se je kovaštva učil tri leta ter pozneje delal dalj časa kot kovaški pomočnik. To prošnjo toplo priporoča občinsko predstojništvo in c. kr. okrajno glavarstvo, zatorej je odsek mnenja, da bi se prošnji ugodilo ter predlaga:

Slavna zbornica naj izvoli prošnjo priporočiti. Predlog se sprejme.

IX. G. zbor. svetnik Karol Luckmann poroča, da so se pri železniški tarifni enketi l. 1882 in 1883 stavljeni predlogi deloma že izveli. Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo je o tej zadevi z vis. ukazom z dne 31. marca 1886, št. 1428 naslednje naznanilo:

V prilogi pošiljam slavni zbornici izvod odnosa od naredbe z dne 31. marca 1886, št. 1428, katera je obrnena do upravnega sveta avstr. oger. železniške družbe na Dunaji, tikajče se sklepov avstr. oger. železnice glede želje enkete za železniške tarife, z opombami, da se vsem avstr. železniškim upraviteljstvom ob enem dopošlje po jeden izvod tega odnosa.

Ker se v tej naredbi, kakor so v resnici, na jedni strani ne navajajo predlogi, kateri se nanašajo na železniški poslovni pravilnik in na ravnanje s kartelami in večinoma niso mogli biti predmet pravemu sklepanju od strani železniških upraviteljstev in ker bi na drugi strani bilo za slavno zbornico tudi vredno, spoznati vsaj ob kratkem nagibe, s katerimi so železniška upraviteljstva utrjevale to, da so odklonile ali niso podrobneje pretresovale posamičnih želja enkētinih, se ob enem vse te želje in predlogi sestavljeni z rešitvijo vred kot priloga v znanje pridenejo.

Iz te sestave se razvidi, da je bistven del predlogov železniško-tarifne enkete že izveden, deloma pa se izvršitvi približal.

Če so vendar marsikateri želje ostale neizpolnjene, je v prvi vrsti treba premisliti, da gre v pre mnogih slučajih za prostovoljne naredbe avstrijskih železniških podjetij, katerim so se ogrske železnice radostno pridružile in da nisem v stanu jih k složnemu postopanju v tej zadevi imperativno napotiti.

K temu pridružijo se resni preudarki finančne narave, kateri odločno zahtevajo, da se primerno ozir jemlje na vse davkoplachevalce in na železniški kredit ter se mi kaže, da treba z ozirom na promet in dohodke tudi tam, kjer nisem oviran ukreniti daleč segajoče naredbe, ne samo dati veljavno stališču večkrat le malemu delu neposrednih interesentov, ker je važno in se treba na to ozirati v onih slučajih, v katerih se direktno ali nedirektno na obširne olajšave pri tarifih za blago mereče želje niso mogle nič ali deloma izpolniti.

Ker torej v tem razpravi o uspehih železniško-tarifne enkete za leto 1882—1883 na sploh že z ozirom na pravice in dolžnosti od tedaj oživljenega c. kr. državnega železniškega sveta kot dokončane zmatram, mi je tudi ob tej priliki v veliko zadovoljstvo, slavni zbornici za uneto in uspešno sodelovanje tamošnjih delegirancev pri delovanju enkete izreči svojo največjo zahvalo in popolno priznanje.

Gosp. poročevalec, kateri je bil kot zastopnik zbornice tudi član tarifne enkete, opozarja posebno na naslednje točke iz ukaza vis. trgovskega ministerstva z dne 31. marca 1886, št. 1428 do upravnega sveta avstr. oger. železniške družbe in iz sestave pri železniški tarifni enketi leta 1882—1883 stavljenih predlogov in njihovih rešitev:

„Z ozirom na v skupini IX. pod F. stavljenih predlogih nameravana pravila za napravo zveznih tarifov, kateri se tako glasijo:

„Pod tem pogojem, da se vsa železniška podjetja, kakor tudi parobrodna društva v Avstro-Ogerski k enakemu postopanju zavežejo, ostanejo naslednja načela merodajna:

- pri notranjem krajevnem pridruženem in zveznem prometu se ne smejo praviloma na jedni in isti prometni progi in pod enakimi pogoji za blago jednake vrste za krajšo oddaljenost zaračunjavati višji skupni transportni stroški kot oni, kateri se na podlagi tarifov ravnokar omejenih prometov pokažejo;
- pri prometu od inozemske postaje k postaji avstro-ogerskih železnic ne sme skupna vozarina za jedno transportno robo pod enakimi pogoji nižja biti, nego vozarine k isti postaji od domače postaje, mimo katere se prepelje inozemsko blago k dotični postaji;
- pri napravi tarifov z znižanimi vozarinskimi nastavki za promet iz inozemstva v inozemstvo skozi naše dežele morajo se inozemske železnice držati načela, da se skupni vozarinski nastavek od inozemske postaje skozi naše dežele, katera je tukajšnji mejni postaji (uhodni postaji) najbližja ter v dotični tarif sprejeta, ne sme nižje vračunati, kakor pod enakimi pogoji skupni vozarinski nastavek v direktnem prometu od prej omenjene domače mejne postaje (uhodne postaje) in ravno tako od vsake druge na transportni poti inozemskega blaga ležeče domače postaje proti isti inozemski postaji;
- zgoraj pod a) do c) postavljena pravila ne veljajo v prometu s morskimi pristanišči, z vodnimi skladišči, kakor tudi ne pri konkurenčnem prometu proti inozemskim transportnim potom;
- pri nastavi novih tarifov ravnati se je po gorenjih načelih; v kolikor se najdejo v obstoječih tarifih razlike od teh načel, se mora to popraviti.

Konečno poudarja gosp. poročevalec, da se je v državno-železniškem svetu vedno potezal za načelo pod a) omenjeno, naj bi se za manufakturno blago izdal nov tarif, kateri bi se oziral na naše želje; g. poročevalec izreka nadejo, da se za Ljubljano izdruži razmeram primeren nov tarif ter predlaga:

Slavna zbornica naj izvoli to poročilo v znanje vzeti.

Predlog se sprejme.

(Daje prih.)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tujci:

10. avgusta.

Pri **stenu**: Königsberger z Dunaja. — Dr. Rački, dr. Mašič, dr. Matkovič iz Zagreba. — Kupke z Dunaja. — Binder, Komar iz Trsta. — Furlani iz Rudolfovega. — Dr. Banjavčić iz Karlova.

Pri **stenu**: Lechner, Werling, Heiwisch, Wagentiel z Dunaja. — Hage iz Trsta. — Gürtler, Schneider, Jelinek z Dunaja.

Pri **cesarji avstrijskem**: Freimuth iz Gradca. — Nunar iz Trebiža. — Adamer iz Celovca.

Umrlj so v Ljubli:

7. avgusta: Fran Valenčič, 1 1/2 leta, sin knjigoveza, Poljanski nasip št. 48, za vnetjem možganov. — N. Bitenc, mrtvorjena hči kurjaveca, Sv. Petra cesta št. 69, za oslabljenjem.

8. avgusta: Leopold Jerin, 2 leti 8 mesecev, sin čevljarja, Sv. Florijana ulice št. 16, za božjastjo. — Janez Mlakar, 8 mesecev, sin paznika, Opekarska cesta št. 3, za božjastjo. — Janez Pavšek, 2 leti 9 mes., sin delavca, Poljanska cesta št. 55, za škrlatico. — Janez Angeli, 68 let, delavec, sedaj prisiljenec, Poljanski nasip št. 50, za Brightovo boleznijo. — Martin Luzar, 69 let, čevljar, vdovec, Karlovska cesta št. 7, za mršvodom. — Anton Kralj, 80 let, gostač, Kravja dolina št. 11, za starostjo.

9. avgusta: Karol Radovič, tiskarski učenec, 17 let, Sv. Florijana št. 35, za jetiko. — Lucija Kimovec, hišnega posestnika hči, 1 1/2 leta, Trnovske ulice št. 9, za božjastjo.

10. avgusta: Marija Zajec, uradnega sluga hči, 6 1/2 elta, Hrenove ulice št. 11, za Brightovo boleznijo.

Poštna zveza.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V **Lukovcu** preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.

V **Kočevo** preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7. uri zjutraj.

V **Kamnik** vsak dan ob 1/2 5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zim.

V **Polhov gradec** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zim.

Na **Ig** vsak dan ob 1/2 5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zim.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novoga mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.

Iz **Lukovca** vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne.

Iz **Kočevo** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.

Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut popoldne.

Iz **Polhovega grada** in **Dobrove** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut popoldne.

Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Trzne cen v Ljubli:

dné 11. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 34	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 87	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 06	Jajce, jedno	2
Oves,	2 92	Mleko, liter	8
Ajda,	4 3	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 87	Telečje	48
Koruz,	4 87	Svinjsko	58
Krompir,	—	Kostrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	35
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	11	Sen,	100 kilo
Maslo,	1	Slama,	2 67
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen,	64	meška,	4 10

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Predelal

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani I gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode zategadelj hvaličen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo privedil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda,

aromatizna, upliva okrepujoče, ovira spridenje zob in odstranjuje sluznečo sapo. Večika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepujoče in nareja zobe svetle in bele. 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495—5)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanji zob in ust.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Neb.	Mokrina v mm.
10. avg.	7. zjutraj	736.36 mm.	16.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	734.06 mm.	28.3° C	sl. szh.	jas.	
	9. zvečer	733.10 mm.	22.1° C	m. jz.	jas.	

Srednja temperatura 22.2°, za 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 11. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	80 kr.
Srebrna renta	86	45
Zlata renta	121	20
5% marena renta	102	30
Akcije narodne banke	873	—
Kreditne akcije	283	—
London	126	20
Srebro	—	—
Napol.	10	01 1/2
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	80
1% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	159
Ogrska zlata renta 4%	109	25
Ogrska papirna renta 5%	95	25
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	10	19
Rudolfove srečke	10	60

Zahvala.

Za milo sočutje, dokazano o smrti našega preljubljenega in nepozabljivega soproga, oziroma očeta, gospoda

MIROSLAVA SAPOTNIG-A,

vodja c. kr. brzojavne postaje v Metliki,

za krasne poklonjene vence in mnogobrojno spremstvo pri sprevedu, izrekajo vsem č. gg. c. kr. uradnikom, meščanom Metliškim in njih spoštovanim rodbinam, kakor tudi prostovoljni požarni brambi tukajšnji in blagodušnim sosedom iz drage nam Hrvatske, posebno pa dobrosrčnemu in zvestemu tovarišu pokojnikovemu, gospodu Janezu Tomincu, najtoplejšo zahvalo

žaljujoči:

Marija Sapotnig, roj. Bronegg,
soproga.

Lavoslav in Danijel Sapotnik,
sina

Marija in Ana Sapotnik,
hčeri.

Metlika, dné 7. avgusta 1886.

(588)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Visnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročilih velja poština

za posamični nevezani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naročé skupno

najmanj deset iz-

vodov.

Prodajajo se v

(83—25)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg.

Gledališka stolba.